

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
VRHOVNI SUD  
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 06 0 K 020291 26 Kž 6  
Sarajevo, 17.08.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Žane Knežević kao predsjednice vijeća, dr. sci. Mirze Hukeljića i Jasmine Begić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amera Selimovića kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih N.K. i A.K., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d), u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a protiv optuženog N.K. i zbog krivičnih djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3., u vezi sa stavom 1. i Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1., a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalne tužiteljice iz Travnika i žalbama branitelja optuženih N.K. i A.K., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj broj 06 0 K 020291 25 K od 15.12.2025. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 17.08.2026. godine, u prisustvu federalne tužiteljice Anike Kešeljić, optuženog N.K. i njegove braniteljice, advokata Branke Praljak iz Novog Travnika, te optuženog A.K. i njegovog branitelja, advokata Dragana Popovića iz Viteza, donio je

PRESUDU

I Žalba braniteljice optuženog N.K. u odnosu na tačku 2. izreke presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 020291 25 K od 15.12.2025. godine kojom je optuženi N.K. oglašen krivim za krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i u odnosu na tačku 3. izreke iste presude kojom je optuženi N.K. oglašen krivim za krivično djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda u odnosu na ta krivična djela potvrđuje, pa se optuženi uz primjenu člana 54. stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci.

II Žalba kantonalne tužiteljice iz Travnika i žalbe branitelja optuženih N.K. i A.K. u odnosu na tačku 1. izreke prvostepene presude kojom su optuženi N.K. i A.K. oglašeni krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine se djelimično uvažavaju, pa se presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 020291 25 K od 15.12.2025. godine u odnosu na krivično djelo iz tačke 1. izreke te presude ukida i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

## Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 020291 25 K od 15.12.2025. godine optuženi N.K. i A.K. oglašeni su krivim da su radnjama opisanim u tački 1. izreke učinili krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), za koje je sud optuženom N.K. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, a optuženog A.K. osudio na kaznu zatvora u trajanju 6 (šest) godina, dok je tom presudom optuženi N.K. oglašen krivim i da je radnjama opisanim pod tačkom 2. izreke učinio krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, za koje mu je sud utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i radnjama opisanim pod tačkom 3. izreke krivično djelo Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, pa je sud optuženog N.K. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 16 (šesnaest) godina i 3 (tri) mjeseca, a u koje kazne im se, na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 26.12.2024. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, od optuženog N.K. se trajno oduzimaju sredstva izvršenja krivičnog djela, i to: automatska puška marke Crvena zastava sa okvirom za municiju i 14 metka, čahure, dijelovi deformiranog metka, protupješađijska mina - antimagnetna 2 (PMA- 2) sa eksplozivnim punjenjem i zaštitnim čepom i stolica, te se istovremeno određuje da se ti predmeti imaju uništiti po pravomoćnosti presude. Na osnovu odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi se djelimično oslobađaju od obaveze naknade troškova krivičnog postupka, koji se odnose na obavezu plaćanja nagrade i nužnih izdataka postavljenih branitelja po službenoj dužnosti, dok se istovremeno solidarno obvezuju na naknadu troškova pristupa svjedoka u visini od 52,80 KM, troškove Kantonalne bolnice Zenica u iznosu od 6,40 KM, troškove Kantonalnog tužiteljstva u iznosu od 1.944,95 KM (obdukcija 875,00 KM, ostali troškovi na teret poslodavca 162,70 KM, asistent pri obdukciji 225,00 KM, ostali troškovi na teret poslodavca 162,70 KM, sudsko medicinsko vještačenje u visini od 540,00 KM, ostali troškovi na teret poslodavca 100,41 KM), troškove obrazlaganja nalaza vještaka medicinske struke u iznosu od 382,00 KM, što ukupno iznosi 2.386,15 KM, kao i troškove paušala u iznosima od po 200,00 KM, sve u roku 15 dana po pravomoćnosti te presude.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili kantonalna tužiteljica iz Novog Travnika, braniteljica optuženog N.K., advokat Branka Praljak iz Novog Travnika i branitelj optuženog A.K., advokat Dragan Popović iz Viteza.

Kantonalna tužiteljica žalbu je izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe pobijana presuda ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se pobijana presuda preinači tako da se optuženi N.K. i A.K. ogłase krivim za krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret i da im se za ta krivična djela izrekne strožija kazna.

Branitelji optuženih N.K. i A.K. su blagovremeno dostavili odgovore na žalbu kantonalne tužiteljice u kojima su predložili da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Braniteljica optuženog N.K. žalbu je izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i

odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ali pred izmijenjenim vijećem, ili da se prvostepena presuda preinači u dijelu odluke o kazni na način da se njenom branjeniku izrekne daleko blaža kazna od izrečene. U žalbi je zatražila da se pozove na sjednicu ovog suda.

Branitelj optuženog A.K. žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji i odluke o troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se pobijana presuda preinači i optuženi A.K. oslobodi od optužbe ili da mu se izrekne kazna u znatno kraćem trajanju i da se optuženi oslobodi od troškova krivičnog postupka u cjelini. U žalbi je, u skladu sa članom 319. ZKP FBiH, zatražio da se pozove na sjednicu ovog suda.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T06 0 KTŽ 0036565 26 2 od 02.04.2026. godine predložila da ovaj sud žalbu kantonalne tužiteljice uvaži, presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 020291 25 K od 15.12.2025.godine, ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da prvostepenu presudu preinači u odluci o kazni, tako da optuženom N.K. izrekne jedinstvenu kaznu zatvora u dužem trajanju od izrečene, a optuženom A.K. izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju od izrečene. U podnesku je predložila da se žalbe branitelja optuženih odbiju kao neosnovane.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. ZKP FBiH, federalna tužiteljica je ostala kod osnova, navoda i prijedloga iz žalbe kantonalne tužiteljice i podneska od 02.04.2026. godine. Na istoj sjednici, branitelji optuženih N.K. i A.K. su izložili žalbe i ostali kod osnova, navoda i prijedloga iz podnesenih žalbi i odgovora na žalbe, dok su se optuženi pridružili u cijelosti navodima svojih branitelja.

Ovaj sud je na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalne tužiteljice i branitelja optuženih, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporavajući tačku 1. izreke pobijane presude zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, kantonalna tužiteljica u žalbi najprije navodi da je u pobijanoj presudi prvostepeni sud prekoračio optužbu i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH, jer je iz činjeničnog opisa krivičnog djela koje je optuženim stavljeno na teret optužnicom izbacio rečenicu „Dakle, drugog usmrtili iz bezobzirne osvete“ čime je, po stavu iz žalbe, na nedozvoljen način uredio činjenični opis i time prekoračio predmet optužbe.

Ovi žalbeni navodi nisu mogli dovesti u pitanje zakonitost pobijane, obzirom da u skladu sa odredbom člana 295. stav 2. ZKP FBiH sud nije vezan za prijedlog tužitelja u pogledu pravne ocjene djela, pa to što je prvostepeni sud u pobijanoj presudi izostavio pravnu ocjenu djela iz optužnice se ne može smatrati uređenjem činjeničnog opisa djela, niti je time sud mogao prekoračiti optužbu, kako to u žalbi tvrdi kantonalna tužiteljica, pa nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH.

Kantonalna tužiteljica dalje navodi da je izreka pobijane presude proturječna datim razlozima i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer su tačkom 1. izreke pobijane presude optuženi oglašeni krivim da su učinili krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 31. KZ FBiH, dok su u

obrazloženju pobijane presude navedeni razlozi da „nije dokazano kazneno djelo koje se optuženima stavlja na teret optužnicom, i to kazneno djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka c) KZ FBiH, znači počinjeno iz mržnje“, te u žalbi ističe da se optuženima stavlja na teret krivično djelo iz bezobzirne osvete, a ne krivično djelo počinjeno iz mržnje, zbog čega je „presuda nerazumljiva i proturječna samoj sebi“.

Ovi žalbeni navodi se nisu mogli prihvatiti.

Najprije, nisu tačni navodi iz žalbe da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude naveo da „nije dokazano kazneno djelo koje se optuženima stavlja na teret optužnicom, i to kazneno djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka c) KZ FBiH, znači počinjeno iz mržnje“, već je prvostepeni sud na stranici 32., pasus zadnji obrazloženja pobijane presude naveo: „Prema tome, iz svega naprijed iznesenog ovo vijeće nalazi da su optuženi A.K. i N.K. počinili kazneno djelo Ubojstva iz člana 166. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, jer se po ocjeni ovog vijeća u njihovim naprijed označenim radnjama stiču sva bitna obilježja navedenog kaznenog djela kako u objektivnom, tako i u subjektivnom smislu, zbog čega ih je sud i oglasio krivim za to djelo, a ne za djelo iz člana 166. stav 2. tačka c) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje su bili optuženi.“ Nadalje, kantonalna tužiteljica u žalbi gubi iz vida da je prvostepeni sud u nastavku obrazloženja naveo „Naime, u činjeničnom supstratu optužnice navedene su realne djelatnosti optuženih koje čine osnovno djelo, dok nije navedena kvalifikatorna okolnost koja bi predstavljala okolnost da je kazneno djelo počinjeno iz bezobzirne osvete, pa kako je sud vezan za činjenični opis djela, a prema članu 295. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine nije vezan za prijedloge u pogledu pravne ocjene djela, to je valjalo odlučiti kao u izreci.“ Iz datih razloga slijedi da je prvostepeni sud jasno naveo o kojem predmetu optužbe je odlučivao pobijanom presudom, odnosno da je odlučivao o krivičnom djelu ubistva iz bezobzirne osvete koje im se optužnicom stavlja na teret, pa to što je u prvom dijelu citiranog pasusa naveo da se optuženima stavlja na teret krivično djelo iz člana 166. stav 2. tačka c) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, ne predstavlja bitnu povredu odredaba krivično postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer je iz izreke pobijane presude jasno za koje krivično djelo je prvostupni sud optužene oglasio krivim, a iz datih razloga u pobijanoj presudi je jasno o kojem predmetu optužbe je sud pobijanom presudom odlučivao.

Međutim, osnovano se žalbom kantonalne tužiteljice ukazuje da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge o tome zašto činjenice i okolnosti navedene u opisu krivičnog djela za koje su optuženi tačkom 1. izreke oglašeni krivim (da je ubistvo izvršeno iz osvete, da je oštećeni udaren pivskom flašom po glavi, da su u njega ispaljena tri metka, da je udaran kundakom u glavu kada je pao na pod) ne predstavlja bezobzirnost i zašto sud smatra da bezobzirnost nije opisana.

Naime, prema opisu krivičnog djela iz tačke 1. izreke, optuženi N.K. i A.K. su, između ostalog, oglašeni krivim da su „po prethodnom dogovoru i zajedno, u namjeri da liše života oštećenog M.Z., kako bi osvetili A.K., sina N.K., a stričevića A.K., kojeg je 2014. godine lišio života M.Z., gdje je osuđen Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 K 007239 14 K od 19.01.2015. godine te zatvorsku kaznu izdržao“, te da je „po ranijem dogovoru prvo u ugostiteljski objekat Udruženje penzionera Travnik-Klub Karaula ušao A.K. sa pripremljenom pivskom bocom ispod jakne prišao oštećenom M.Z. koji je sjedio za šankom i ne govoreći ništa oštećenom izvukao bocu ispod jakne bocom ga udario u predjelu glave, od čega se ista razbila, a potom uzeo stolicu koja se nalazila u objektu i pokušao udariti oštećenog M.Z....nakon čega je po ranijem dogovoru u ugostiteljski objekat ušao N.K. sa već

pripremljenom automatskom puškom marke Crvena zastava, model ..., cal.7,62x39mm, serijskog broja 252425, i krećući se prema šanku i usmjeravajući dugocjevno oružje u pravcu oštećenog M.Z., koji je već bio onespособljen za odbranu, na udaljenosti oko 1,5 metar, ispalio u njega tri hitca, a zatim zbog zaglavljenog metka u cijevi puške, okrenuo pušku i kundakom iste jako zamahnuo i udario oštećenog M.Z. u predjelu glave“.

Međutim, u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je samo naveo da su se u radnjama optuženih stekla sva bitna obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH i da u činjeničnom opisu djela „nije navedena kvalifikatorna okolnost koja bi predstavljala okolnost da je kazneno djelo počinjeno iz bezobzirne osvete“, pri tome propuštajući da se u pogledu pravne ocjene djela izjasni o značaju činjenica i okolnosti na koje ukazuje žalba kantonalne tužiteljice. Obzirom da je prvostepeni sud, u skladu sa članom 305. stav 7. ZKP FBiH, između ostalog, dužan navesti razloge o primjeni određenih odredaba krivičnog zakona na optuženog i njegovo djelo, što je u konkretnom slučaju izostalo, a na što se osnovano ukazuje u žalbi kantonalne tužiteljice, onda pobijana presuda ne sadrži razloge o tim odlučnim činjenicama, pa je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Osporavajući pobijanu presudu, braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva i proturječna datim razlozima, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. U žalbi navodi da je u tački 1. izreke prvostepeni sud utvrdio da je optuženi A.K. oštećenom M.Z. zadao samo jedan udarac pivskom bocom i da ga je pokušao udariti stolicom, pa je nerazumljivo kako je, u takvoj situaciji, prvostepeni sud u istoj tački izreke presude utvrdio „od kojih udaraca je oštećeni zadobio..“, jer je sud utvrdio samo jedan, a ne više udaraca. Iz istih razloga prvostepenu presudu žalbom pobija i branitelj optuženog A.K..

Dalje braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi da je izreka pobijane presude proturječna datim razlozima, jer je u izreci utvrđeno da je optuženi nanio oštećenom samo jedan udarac pivskom flašom u glavu, dok je u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud, pozivajući se na iskaz vještaka medicinske struke, izveo zaključak da se oštećeni, nakon što ga je optuženi A.K. udario pivskom bocom u glavu, počeo braniti i da je oštećeni zadobio povredu kože i potkožja unutarnje strane središnjeg dijela podlaktice kada je optuženi uzeo stolicu i krenuo prema njemu, stavljajući ruke ispred lica.

Ovi žalbeni navodi su osnovani.

Naime, prema izreci pobijane presude (tačka 1. izreke), optuženi A.K. je oglašen krivim da je „sa pripremljenom pivskom bocom ispod jakne prišao oštećenom M.Z. koji je sjedio za šankom i ne govoreći ništa oštećenom izvukao bocu ispod jakne bocom ga udario u predjelu glave, od čega se ista razbila, a potom uzeo stolicu koja se nalazila u objektu i pokušao udariti oštećenog M.Z., svjestan da tim udarcem može usmrtiti oštećenog M.Z. i onespособiti ga za odbranu, i htio to, od kojih udaraca je oštećeni zadobio oguljotinu kože u gornjem lijevom jagodičnom predjelu promjera oko 1.4x2cm i krvni podliv kože i potkožja unutarnje strane središnjeg dijela lijeve podlaktice promjera 3x4cm“, iz čega slijedi da su tačni navodi u žalbama branitelja da je tačkom 1. izreke pobijane presude prvostepeni sud utvrdio da je optuženi A.K. kritične prilike oštećenom zadao jedan udarac u glavu i pokušao mu stolicom zadati drugi udarac, pa je izreka kojom je sud istovremeno utvrdio „od kojih udaraca je oštećeni zadobio...“ nerazumljiva, jer je utvrđen samo jedan, a ne više udaraca.

Nadalje, prema datim razlozima u obrazloženju pobijane presude (kraj stranice 22. i prvi pasus stranice 23. obrazloženja) prvostepeni sud je, pozivajući se na iskaz vještaka medicinske struke dr. Zdenka Cihlarža i iskaze svjedoka naveo da se „nesporno može zaključiti da se kritično događanje desilo upravo kako su to svjedoci i opisali na način da je optuženi A.K. sa staklenom bocom po ulasku u lokal zadao udarac oštećenom u predjelu glave, odnosno da ga je zahvatio, odnosno nanio mu oguljotinu u predjelu lijeve jagodične kosti u predjelu lica, te da se oštećeni, počeo braniti stolicom, pa kada je optuženi također uzeo stolicu i krenuo prema njemu, počeo se braniti stavljanjem ruku ispred lica kada je zadobio povrede u predjelu kože i potkožja unutarnje strane središnjeg dijela lijeve podlaktice“. Međutim, kako je tačkom 1. izreke pobijane presude utvrđeno da je optuženi A.K. nanio oštećenom samo jedan udarac (bocom u predjelu glave), onda je izreka pobijane proturječna datim razlozima u kojim je prvostepeni sud naveo da je, pored ozljede glave koja mu je nanijeta pivskom bocom, oštećeni zadobio ozljede u predjelu kože i potkožja unutarnje strane središnjeg dijela lijeve podlaktice zadobijene kada se „počeo se braniti stavljanjem ruku ispred lica“.

Iz naprijed iznesenih razloga, tačka 1. izreke pobijane presude je nerazumljiva i proturječna datim razlozima, pa je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Osporavajući pobijanu presudu, braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi da je tačkom 1. izreke pobijane presude utvrđeno da je oštećeni M.Z. nakon udarca optuženog A.K. bio onesposobljen za odbranu, a da u obrazloženju pobijane presude nisu navedeni nikakvi razlozi za taj zaključak koji se stoga, po stavu iz žalbe, ukazuje proizvoljnim i paušalnim. S tim u vezi u žalbi ukazuje da obrazloženje pobijane presude ne navodi razloge kako je udarcem oštećenog optuženi A.K. omogućio optuženom Nedimu Kepiću da usmrti oštećenog.

I branitelj optuženog A.K. u žalbi navodi da obrazloženje pobijane presude sadrži samo paušalni navod da je oštećeni M.Z. nakon udarca bio onesposobljen za odbranu, te da sud nije naveo razloge za taj zaključak, pri čemu u žalbi, pored toga, ukazuje da izreka pobijane presude ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih je vidljivo u čemu se ta onesposobljenost sastojala.

Ovi žalbeni navodi su djelimično osnovani.

Naime, u činjeničnom opisu djela iz tačke 1. izreke, utvrđeno je da je optuženi N.K. „krećući se prema šanku i usmjeravajući dugocjevno oružje u pravcu oštećenog M.Z., koji je već bio onesposobljen za odbranu, na udaljenosti 1,5 metara, ispalio u njega tri hica...“, a da u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud nije naveo na osnovu kojih dokaza je zaključio da je oštećeni M.Z. bio onesposobljen za odbranu, iz čega slijedi da pobijana presuda ne sadrži razloge o ovoj odlučnoj činjenici, pa je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Navodima u žalbi branitelja optuženog A.K. da u izreci pobijane presude nisu navedene činjenice i okolnosti iz kojih je vidljivo u čemu se sastojala onesposobljenost oštećenog za odbranu, se u suštini osporava pravilnost zaključka prvostepenog suda da je oštećeni bio onesposobljen za odbranu, pa se ti navodi neće ispitivati u okviru bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Međutim, osnovano se nadalje u žalbi branitelja optuženog A.K. ukazuje da pobijana presuda ne sadrži savjesnu ocjenu iskaza vještaka medicinske struke dr. Zdenka Cihlarža koji se na glavnom pretresu izjašnjavao da li su ozljede oštećenog bile podobne da, po svom

karakteru, kod oštećenog izazovu nesvjesticu ili dezorijentaciju u prostoru i vremenu i da li su, po svojoj težini, bile podobne da kod oštećenog umanje sposobnost kretanja. Naime, iz zapisnika sa glavnog pretresa od 02.10.2025. godine (stranica 21.) slijedi tačnim da se vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlarž na pitanja branitelja optuženog A.K. izjasnio da utvrđene ozljede nisu bile podobne, po svom karakteru, da kod oštećenog izazovu nesvjesticu ili dezorijentaciju u prostoru i vremenu i da po svojoj težini nisu bile podobne da kod oštećenog umanje sposobnost kretanja, saginjanja, kretanja naprijed - nazad, lijevo - desno, što prvostepeni sud nije imao u vidu prilikom utvrđivanja činjenice da li je oštećeni uslijed tih ozljeda bio onesposobljen za odbranu. Dakle, iako se radi o odlučnoj činjenici, u pobijanoj presudi je izostala savjesna ocjena ovog dijela iskaza navedenog vještaka koja je mogla biti od značaja za zakonitost i pravilnost pobijane presude. Shodno navedenom, učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2., u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, kako se osnovano ukazuje žalbom branitelja optuženog A.K..

Osporavajući pobijanu presudu, braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi da je u izreci pobijane presude (tačka 1.) navedeno da su optuženi postupali po prethodnom dogovoru, a da iz činjeničnog opisa ne proizilazi sadržaj tog dogovora, kao ni podjela uloga, radi čega je tvrdnja o postojanju dogovora deklaratorna.

Međutim, tačka 1. izreke pobijane presude, osim što sadrži navod da su optuženi N.K. i A.K. postupali po prethodnom dogovoru, sadrži i činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi s kojom namjerom su poduzimali opisane radnje (u namjeri da osvete A.K.), kao i konkretne radnje optuženih A.K. (udarac bocom u predjelu glave i pokušaj udarca stolicom) i N.K. (ispaljenje tri hica prema oštećenom i udaranje oštećenog kundakom puške) koje su poduzimali u toj namjeri, pa se suprotni žalbeni navodi ocjenjuju kao neosnovani.

Braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi da je izreka pobijane presude (tačka 1. izreke) nerazumljiva i proturječna sama sebi, te da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, obzirom da sadrži navode koji su kontradiktorni sami sebi i jedan drugog isključuju. S tim u vezi u žalbi ukazuje da je ovom tačkom izreke presude optuženi A.K. oglašen krivim da je „svjestan da tim udarcem može usmrtiti oštećenog i onesposobiti ga za odbranu, što je i htio“, pa je, po stavu iz žalbe, potpuno nejasno da li je ovaj optuženi radnju udarca oštećenog poduzeo u namjeri da ga liši života ili je njegova namjera bila usmjerena na onesposobljavanje oštećenog za odbranu. I branitelj optuženog A.K. žalbom pobija prvostepenu presudu iz istih razloga.

Ovi žalbeni navodi se nisu mogli prihvatiti.

Naime, branitelji optuženih u žalbama gube iz vida da je u činjeničnom opisu djela iz tačke 1. izreke pobijane presude jasno navedeno da su optuženi postupali „po prethodnom dogovoru i zajedno, u namjeri da liše života oštećenog M.Z....“, odnosno da su postupali kao saučinitelji, pri čemu su u činjeničnom opisu djela navedene njihove pojedinačne radnje koje su poduzeli u nastojanju da ostvare tu posljedicu, pa su tako opisane i radnje optuženog A. K. Stoga tačka 1. izreke pobijane presude nije nerazumljiva, niti je proturječna samoj sebi i nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH

Branitelj optuženog A.K. u žalbi ističe da je izreka pobijane presude u kojoj je utvrđeno da je njegov branjenik „onesposobio oštećenog za odbranu“ proturječna datim razlozima navedenim na stranici 21., zadnji pasus i stranici 22. obrazloženja pobijane presude u kojem je

sud smatrao da je je njegov branjenik „onemogućio oštećenog da se brani od optuženog“. Pored toga, u žalbi ističe da je u obrazloženju pobijane presude na stranici 23., pasus zadnji i početak stranice 24., prvostepeni sud zaključio da je optuženi A.K. onesposobio oštećenog da se brani, što znači da obrazloženje pobijane presude sadrži dva potpuno oprečna činjenična zaključka, iskazana na naprijed navedeni način.

Ovi žalbeni navodi se nisu mogli prihvatiti.

Prema opisu djela iz tačke 1. izreke pobijane presude, optuženi A.K. je oglašen krivim da je bio „svjestan da tim udarcem može usmrtiti oštećenog M.Z. i onesposobiti ga za odbranu, što je i htio.“ i da je opisanim radnjama (udarcem bocom u predjelu glave i pokušajem udarca stolicom) „onesposobio oštećenog M.Z. za odbranu“. Ovako koncipirana izreka nije proturječna razlozima suda u kojima je, između ostalog, navedeno „tim prije što je upravo nanošenje udaraca oštećenom punom pivskom bocom, a potom i pokušaj udarca stolicom, onemogućilo oštećenog da se brani od optuženog N.K. i time je omogućeno nanošenje oštećenom smrtonosne povrede puškom“. Ovo stoga jer, u konkretnom slučaju, nema suštinske razlike između onesposobljavanja oštećenog za odbranu, kako proizlazi iz izreke ove tačke presude i onemogućavanja oštećenog da se brani, kako to na jednom mjestu u obrazloženju pobijane presude navodi prvostepeni sud, jer onemogućavanje odbrane predstavlja širi pojam od onesposobljavanja za odbranu, pa je svako onesposobljavanje oštećenog za odbranu istovremeno i njegovo onemogućavanje za odbranu. Stoga izreka pobijane presude nije suprotna datim razlozima.

Osporavajući tačku 3. izreke pobijane presude, braniteljica optuženog N.K. u žalbi navodi ta je ovom tačkom izreke utvrđeno da je njen branjenik neovlašteno držao protupješađijsku minu – antimagnetna 2 (PMA2) sa eksplozivnim punjenjem i zaštitnim čepom, iako se vještak Muamer Drnda na glavnom pretresu izjasnio da mu je na vještačenje „dostavljeno tijelo mine bez vidljivih oštećenja i tragova manipulacije, te se može zaključiti da posjeduje komponente koje mu omogućavaju ispravnost i funkcionalnost, uz napomenu da u tijelu mine nije uvrnut pripadajući osigurač“, te ističe da se radi o tijelu mine, a ne o mini. Dalje navodi da nije sporno da građani ne smiju držati ni dijelove minsko - eksplozivnih sredstava, ali navodi da je prvostepeni sud trebao prilagoditi činjenični opis djela i optuženog oglasiti krivim za držanje dijelova minsko - eksplozivnih sredstava, što je, također, kažnjivo po članu 7. stav 1. tačka a) paragraf 10), u vezi sa članom 8. stav 1. tačka a) Zakona o nabavi, držanju i nošenju oružja i streljiva KSB/SBK, a ne za držanje minsko-eksplozivnih sredstava.

Međutim, kako braniteljica optuženog u žalbi nije navela zakonski propis po kojem se „tijelo mine sa eksplozivnim punjenjem u koji nije uvrnut pripadajući upaljač“ ima smatrati dijelom minsko - eksplozivnog sredstva, a ne minsko-eksplozivnim sredstvom, kako to u žalbi tvrdi, odnosno kako nije argumentirala zašto se „tijelo mine sa eksplozivnim punjenjem u koji nije uvrnut pripadajući upaljač“ ne može smatrati minsko - eksplozivnim sredstvom kako je definirano članom 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nabavci, držanju i nošenju oružja i municije (“Službene novine Srednjobosanskog kantona 20/2022) kojim se mijenja član 3. stav f) tačka 5) Zakona o nabavci, držanju i nošenju oružja i municije SBK koji propisuje da su minsko-eksplozivna sredstva sve vrste bombi, mina, granata i drugih naprava opremljenih eksplozivnom materijom ili detonatorom (težinom, udarom, potezom, trenjem, hemijskom reakcijom, električnom energijom i sl.) kod kojih dolazi do oslobađanja energije i njihova rasprskavanja, onda se ne može prihvatiti osnovanim navod u žalbi braniteljice optuženog N.K. da je prvostepeni sud tačkom 3. izreke pobijane presude trebao optuženog oglasiti krivim za držanje dijela minsko - eksplozivnog sredstva, a ne držanje minsko - eksplozivnog sredstva.

Obzirom da braniteljica optuženog N.K. žalbom nije osporavala pravilnost i zakonitost tačke 2. izreke pobijane presude i da je žalba braniteljice ovog optuženog u odnosu na tačku 3. izreke pobijane presude odbijena kao neosnovana, ovaj sud je, slijedom iznesenih navoda u žalbi ove braniteljice, ispitao odluku prvostepenog suda u pogledu kazni utvrđenih za krivična djela iz tačaka 2. i 3. izreke za koje je optuženi N.K. pobijanom presudom oglašen krivim.

Žalbeni navod braniteljice optuženog N.K. da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi pogrešno primijenio odredbu člana 125. KZ FBiH, jer nije „smatrao“ brisanim ranije osude njenog branjenika za koje su se, po stavu iz žalbe, stekli uvjeti za brisanje, a što je bilo od značaja za odluku o kazni, se nije mogao prihvatiti osnovanim.

Naime, u pobijanoj presudi prvostepeni sud je naveo razloge zašto smatra da se nisu stekli uvjeti za brisanje ranijih osuda ovog optuženog (osam osuda u periodu od 1998. godine do 2018. godine, od kojih šest zbog krivičnog djela šumske krađe, i po jedna za krivično djelo teške tjelesne ozljede i ugrožavanja sigurnosti), navodeći da je, prema članu 125. KZ FBiH, pretpostavka za brisanje osude to da počinitelj nije ponovno osuđen za novo krivično djelo.

Braniteljica optuženog u žalbi navodi rokove u kojima su, po njenom stavu, trebale biti brisane pojedine osude, navodeći da je optuženi N.K. „posljednjom presudom osuđen dana 7.12.2018. godine uvjetno 6 mjeseci zatvora sa rokom provjere od 1 godine, a da je 19.2.2002. godine osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci, te 11.7.2013. godine na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, koje je kazne izdržao. Dakle, od 7.12.2018. godine ovaj optuženi nije osuđivan. Sukladno članku 125. stav 1. tačka b) KZ FBiH stekli su se uvjeti za brisanje ove posljednje osude dana 7.12.2020. godine. Od tog roka, sukladno tački d) teče petogodišnji rok za brisanje najteže izrečene kazne zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci. Ovaj rok je istekao 7.12.2025. godine.“

Međutim, braniteljica u žalbi ponovno gubi iz vida da je uvjet za brisanje osude da počinitelj nije ponovno osuđen za novo krivično djelo, kao što zanemaruje i da je odredbom člana 125. stav 5. KZ FBiH propisano da se osuda ne može brisati iz kaznene evidencije dok traje krivični postupak za novo krivično djelo, pa kako se, prema stanju spisa, krivični postupak u konkretnom slučaju vodi od 26.12.2024. godine, odnosno prije 07.12.2025. godine kada je, po stavu braniteljice, trebalo brisati sve ranije osude, onda se ne može prihvatiti tvrdnja iz žalbe da su sve ranije osude morale biti brisane iz kaznene evidencije.

Ostalim žalbenim navodima braniteljice optuženog N.K. osporava se odluka o kazni za krivično djelo za koje je njen branjenik oglašen krivim tačkom 1. izreke pobijane presude, pa ti žalbeni navodi nisu od značaja za pravilnost odluke o kazni utvrđene tačkama 2. i 3. izreke pobijane presude.

Po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je, dajući dovoljan značaj utvrđenim olakšavajućim (porodičan, otac troje djece od kojih je jedno malodobno), kao i otežavajućim okolnostima na strani optuženog N.K. (ranija osuđivanost za naprijed navedena krivična djela), optuženom N.K. za krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, za koje ga je oglasio krivim tačkom 2. izreke pobijane presude, pravilno odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te mu je pravilno odmjerio i kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci za krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, za koje ga je oglasio krivim tačkom 3. izreke pobijane presude. Stoga je ovaj sud, uz prijemnu članova 49. stav 1. i 54. stav 2. tačka

b) KZ FBiH, osudio optuženog N.K. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci, nalazeći da će se izrečenom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Obzirom na utvrđene bitne povrede odredaba krivičnog postupka u odnosu na tačku 1. izreke pobijane presude, ovaj sud nije bio u prilici ispitati osnovanost žalbenih navoda kantonalne tužiteljice i branitelja optuženih N.K. i A.K. koji su izjavljeni iz dugih žalbenih osnova, a u odnosu na krivično djelo iz ove tačke izreke pobijane presude.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na osnovu člana 330. tačka a) ZKP FBiH, ukinuo prvostepenu presudu u odnosu na tačku 1. izreke i predmet u tom dijelu vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Neprihvatljivim je ocijenjen prijedlog iz žalbe braniteljice optuženog N.K. da se ponovljeno suđenje održi pred izmijenjenim sastavom prvostepenog suda, obzirom da za takav prijedlog braniteljica u žalbi nije navela konkretne razloge, pa isti stoga nije ni mogao biti ispitan od strane ovog suda.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, provesti dokaze u smislu odredbe člana 331a. ZKP FBiH, izvesti i druge dokaze za kojima se ukaže potreba, pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica i dokaza, donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničar  
Amer Selimović,s.r.

Predsjednica vijeća  
Žana Knežević,s.r.